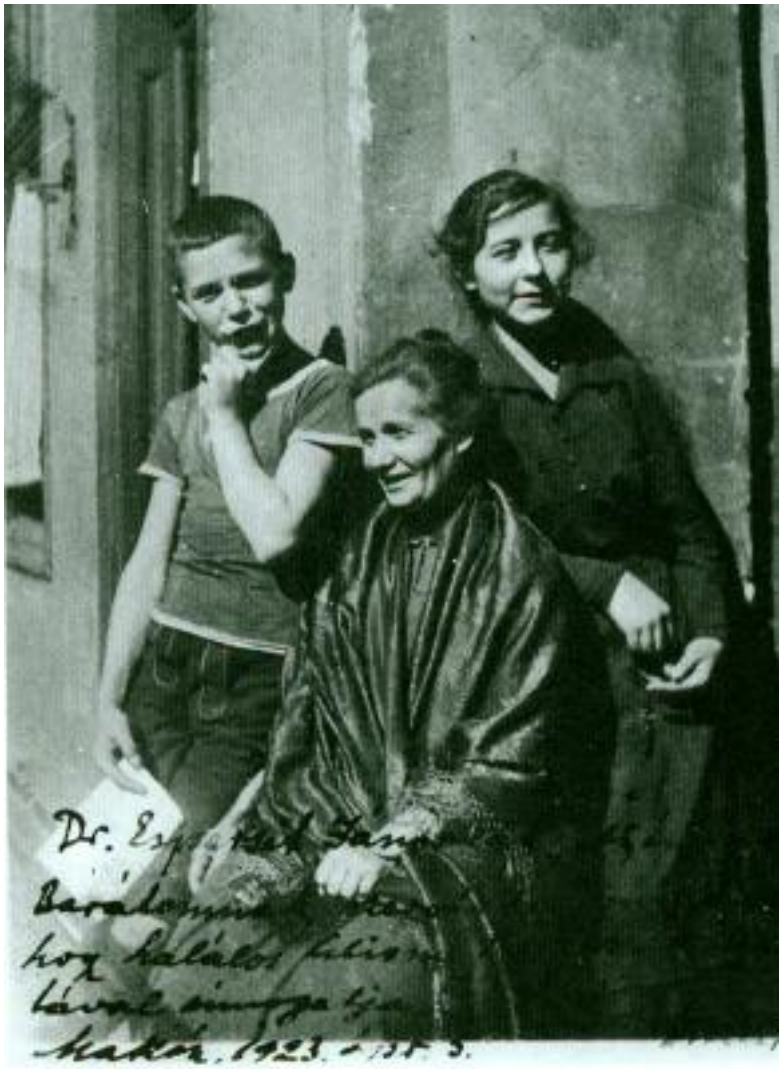

József Attila
Koldusok

1

Öreg, én eztán lopni fogok!
Fiam, mindenki azt teszi. Ne tedd!

De a nők, a szagosak, a gazdagok!

Ládd, én csak úgy tapogatom az eget.

Öreg, a mankóm szaladni akar!
Fiam, hát nem jön erre senki se?

Ha akad is, mindig csak száraz karaj!
Tej kéne, nem birok már enni se.

Egy kirakatot még ma betörök!
Börtönbe jutsz és megvernek. Szamár.

Egy kirakatot mégis betörök!
Psszt, meghallják s nem ad, aki erre jár.

2

Öreg, a varrás újra gennyezik.
Annál szebben tudsz könyörögni majd.

De rúgnék vele, a szent mindenit!
Te mást se csinálnál. Mindig csak a bajt.

Engem nem akart a lányod, öreg.
Örülj, hogy látod az áldott nyarat.

Most rád se köpne, nyomorult, vén cövek.
Legalább néki ruhára is marad.

Selyemszoknyánál nincs becsületje több!
De kéne neked, te korcs, te torzszülött.

3

Fiam, nem élek soká, azt hiszem.
Én pedig azt, hogy éltél eleget.

Meghalok s nem fog sírni senki sem!
Elég, hogy míg éltél, vezettelek.

Én Istenem! - Mondass vagy két misét!
Azon már inkább kolbászt is veszek.

Téged még meg fog verni a nagy ég!
Meg ám, ha mint te, véngonosz leszek.

Légy jő, hisz egyszer elpusztulsz te is!

De addig csak enyim lesz a sarok.

Nem félsz a pokoltól? Meghalsz te is!
Félnék, de élni - s kölyköt akarok.

Könyörgök érted ott. Mondass misét!
Ép lányokért, hogy nőjjön rengeteg!

Sokszor fogsz sántán megbotolni még!
Csak legyen majd egy ép, erős gyerek!

1924. máj.

